അമേരിക്കൻ കഥകൾ

മിനികഥകൾ പതിനഞ്ച്

ജോയിക്കുട്ടി,

അന്നച്ചി, കഴിഞ്ഞ ദിവസം പറഞ്ഞ കഥയുടെ തുടർച്ചയായി ആണ് ഇന്നത്തെ കഥ പറയുന്നത്. പൊന്നച്ചൻ പൊന്നമ്മയുടെ ജീവിതം ഓരോ ദിവസവും വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ട് കഴിച്ചു കൂട്ടുകയാണ്. ഇപ്പോൾ തോന്നുന്ന ഈ അമേരിക്കയിൽ വരേണ്ടിയിരുന്നില്ലന്ന്. കേരളത്തിൽ വളരെ സുഖമായി കഴിഞ്ഞിരുന്നതാണല്ലോ. അന്നച്ചി അന്ന് ഇതെല്ലാം വിശദീകരിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ, നമ്മൾ അമേരിക്കയിൽ വന്ന് ഗുണം പിടിച്ചു പോകുമെന്നുള്ള അസൂയ കൊണ്ടാണെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ചു.

പൊന്നമ്മ ജോലി ചെയ്യുന്നിടത്തെ ഡോക്ടറുടെ കാമകേളികളിൽ നിന്ന് രക്ഷപെടാനായി പോയ് സർട്ടിഫൈഡ് നേഴ്സിന്റെ കോഴ്സ് പാസായ്. വളരെ കഷ്ടപെട്ടാണ് ആറു മാസത്തെ ആ കോഴ്സ് പൂർത്തിയാക്കിയത്. പിന്നീട് പല സ്ഥലങ്ങളിൽ അപേക്ഷിച്ചെങ്കിലും എങ്ങും ജോലി കിട്ടിയില്ല. മുൻപരിചയം ഉണ്ടോ എന്നാണ് എല്ലായിടത്തും ചോദിക്കുന്നത്. മുൻ പരിചയം ഇല്ലാത്ത ഒരാളെ അവക്കാക്കും വേണ്ട. ആശുപത്രികളിൽ എങ്ങും ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ട. പിന്നെ നേഴ്സിംഗ്കെയർ സെന്റർ, നേഴ്സിംഗ്ഹോം എന്നിങ്ങനെയുള്ളിടത്തേ കിട്ടുകയുള്ളു. പ്രായമായവരേയും, രോഗികളേയും കിടത്തി ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളാണിതെല്ലാം. അവിടെ ജോലി ചെയ്താൽ ഓരോ മണിക്കൂറിനാണ് ശമ്പളം. കൂടതെ മറ്റ് അലവൻസുകളും ഓവർടൈം അങ്ങിനെ ഇങ്ങിനെ പല വിധത്തിൽ നാലു ചക്രം ഉണ്ടാക്കാം. കൂടാതെ പലവിധ ആനുകൂല്ല്യങ്ങളും കിട്ടും. അവധി ദിവസങ്ങളിൽ ജോലി ചെയ്താൽ ഇരട്ടി പണം. ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ അവസാന ദിവസങ്ങളിൽ പണി ചെയ്താൽ വേറേ. അങ്ങിനെ എല്ലാം കൊണ്ടും നല്ലതാണ്. പക്ഷേ അവിടെ എവിടെയെങ്കിലും പണി കിട്ടേണ്ടേ? ഇപ്പോൾ പണി ചെയ്യുന്ന ഡോക്ടറുടെ ഓഫീസിൽ അയാൾ നല്ല തുക ആഴ്ചയിൽ തരുന്നുണ്ടെങ്കിലും അയാളുടെ മണ്ടയ്ക്കു കേറ്റം സുഖമുള്ളതാണെങ്കിലും, ചില ദിവസങ്ങളിൽ അതും കഴിഞ്ഞ് വീട്ടിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ ജോസഫച്ചായനേം സുഖിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞ് രാത്രീ കിടക്കാമെന്നു വെച്ച് ചെല്ലുമ്പോൾ പൊന്നച്ചൻ ആഴ്ചയിൽ രണ്ടു ദിവസം പൊക്കിപിടിച്ചു വരുമ്പോൾ വയ്യായെന്നു പറയാനൊക്കുമോ? ആരോടെങ്കിലും ഇതു വല്ലതും പറയാൻ പറ്റുമോ.

അവസാനം അവൾ രണ്ടും കല്പിച്ച് ഡോക്ടറുടെ ഓഫീസിലെ ജോലി നിർത്തി. അപ്പോൾ അയാൾ കൂടുതൽ പണം കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, അവൾ അതു നിർത്തി. ഒരാഴ്ചയോളം എങ്ങും ജോലി ഇല്ലാതെ നിന്നു. അവസാന കാലമായപ്പോൾ പരിപൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യമായിരുന്നു. തോന്നുമ്പോൾ ചെല്ലാം. തോന്നുമ്പോൾ വരാം. കൈ നിറച്ച് കാശ്. പക്ഷേ, എന്തു ചെയ്യാം.

ജോലി നിർത്തി വീട്ടിലായപ്പോൾ ജോസഫച്ചായൻ എല്ലാ ദിവസവും ഇടതടവില്ലാതെ ഭോഗിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇത്രയും പ്രായമായതിന്റെ യാതൊരു കുഴപ്പവുംഇല്ല.വല്ലതുംപറയാൻ പറ്റുമോ? അവരെ കൊണ്ടു വന്നതു കൂടാതെ ഇപ്പോഴും അവിടല്ലേ താമസം. കൂടാതെ എന്തെല്ലാം സഹായങ്ങൾ. ഇതെല്ലാം കൂടാതെ അവക്ക് രണ്ടു പേക്കും ഓരോ കാറും തട്ടിയെടുത്തതല്ലേ. കിടന്നു കൊടുക്കുക മാത്രമല്ല; അയാൾ പറയുന്ന എല്ലാ കാമകേളികളും ചെയ്യണം. ഇല്ലെങ്കിൽ, ഇവിടെ വന്ന് രണ്ടു വഷത്തിനകം അവക്ക് ഡീപൊട്ടു ചെയ്യാമെന്നാണ് പറഞ്ഞ് ഭീഷണി പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

ഒരാഴ്ച വീട്ടിലിരിപ്പു തുടങ്ങിയപ്പോൾ, അന്നച്ചി, അവരുടെ കൂടെ പണ്ട് ജോലി ചെയ്തിരുന്നതും ഇപ്പോൾ ഡയറക്ടർ ഓഫ് നേഴ്സായി ജോലി ചെയ്യുന്ന ഒരു നേഴ്സിംഗ് ഹോമിൽ അന്നച്ചി നേരിട്ട് ശുപാശ് ചെയ്ത് പൊന്നമ്മയ്ക്ക് ജോലി ശരിയാക്കി. ഇപ്പോൾ പൊന്നമ്മയ്ക്ക് ഒരു കാര്യം മനസ്സിലായി: അമേരിക്കയാണെങ്കിലും, എന്തെല്ലാം വിദ്യാഭ്യാസമുണ്ടെങ്കിലും ശുപാശ്‌യുണ്ടെങ്കിൽ ഇവിടേയും ജോലി കിട്ടും.

പുതിയ സ്ഥലത്ത് ജോലിക്ക് പോകാൻ തുടങ്ങി ഏകദേശം ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ എപ്പാട്ടുമെന്റെടുത്ത് താമസിക്കാൻ തുടങ്ങി. തോമാസിന്റെ എപ്പാട്ടുമെന്റുകൾ നിറയെ ആൾക്കാരാണ്. അതുകൊണ്ട് വേറെ എടുക്കേണ്ടി വന്നു. നേഴ്സിംഗ്ഹോമിന് വളരെ അടുത്താണ്. എന്നാലും വണ്ടി ഓടിച്ചേ പോക്കുവരവു നടക്കത്തുള്ളു. മക്കളുടെ പള്ളിക്കൂടവും വളരെ അടുത്താണ്. സ്ക്കൂൾബസ് വന്ന് കൊണ്ടു പോകുകയും കൊണ്ടു വരികയും ചെയ്യും. എന്നാലു ചില ദിവസങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും ഒരു സഹായം വേണം. പൊന്നച്ചന് രാത്രി ജോലി ആയതുകൊണ്ട് അതും പ്രയാസം കൂടാതെ നടക്കും.

എപ്പാട്ടമെന്റ് ജീവിതമായപ്പോളാണ് വിഷമതകൾ കൂടുതൽ അറിയാൻ തുടങ്ങിയത്. അന്നച്ചിയുടെ വീട്ടിലെ എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും എപ്പാട്ടുമെന്റിൽ കിട്ടത്തില്ല. പാറ്റായുടെ ശല്ല്യം സഹിക്ക വയ്യാത്തവിധമാണ്. അതും രണ്ടു മാസത്തെ വാടക മുൻകൂർ കൊടുത്തിട്ട്, അവർ പറയുന്ന പല വ്യവസ്ഥകളും ഒപ്പീട്ടു കൊടുത്ത ശേഷവും ജോസഫച്ചായന്റെ കയ്യൊപ്പും കൊടുത്തിട്ടാണ് കഷ്ടപ്പെട്ട് കിട്ടിയത്. ഭയങ്കര വാടകയാണ്. എന്നാൽ അത്യാവശ്യത്തിനുള്ള വീട്ടു സാധനങ്ങൾ എല്ലാം ഉണ്ട്. അമേരിക്കയിലെ എല്ലാം അപ്പാട്ടുമെന്റിലും റഫ്രിജേറ്റർ ഉണ്ട്. ഗ്യാസ് അല്ലങ്കിൽ ഇലക്ട്രിക്ക് അടുപ്പുണ്ട്. കേരളത്തിലേ പോലെ ഗ്യാസുകുറ്റി വാങ്ങേണ്ട ഗതികേടില്ല. ഇരുപത്തിനാലു മണിക്കൂറും മുന്നൂറ്റീ അറുപത്തിഅഞ്ചു ദിവസവും കറന്റ്, ഗ്യാസ്, വെള്ളം എല്ലാം സുഭിക്ഷം. എല്ലാ ഇനത്തിനും ചെലവാക്കുന്നതിനനുസരിച്ച് പണം കൊടുത്താൽ മതി. എന്നാൽ ചില ഇടങ്ങളിൽ വെള്ളത്തിന് വേറെ പണം കൊടുക്കേണ്ടതില്ല. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ആഢംബരകരമായ എപ്പാട്ടുമെന്റുകൾ വേറെ ഉണ്ട്. അവിടെ പരമാനന്ദമാണ് എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ട്. ഈ എപ്പാട്ടുമെന്റിന്റെ തൊട്ടടുത്തായി തന്നെ തുണി അലക്കാനും ഉണക്കാനുമുള്ള യന്ത്രങ്ങൾ വെരെ ഉണ്ട്. ചില ഇടങ്ങളിൽ അതിന് വേറേ പണചെലവുണ്ട്.

ഓരോരുത്തക്കും അവരുടെ ആവശ്യാനുസരണമുള്ള എപ്പാട്ടുമെന്റുകൾ കിട്ടും: വൺ ബെഡ്റൂം; റ്റു ബെഡ്റൂം, ത്രീ ബെഡ്റൂം അങ്ങിനെ പോകും ആ വകുപ്പ്. ഭാര്യയും ഭർത്താവും മാത്രം ഉള്ളവരോ, ഒരാൾ തനിച്ചുള്ളവരോ സ്റ്റുഡിയോ ബെഡുറൂം മതി. അവരുടെ അലമാരക്കകത്ത് അവരുടെ കിടക്ക മടക്കി വെക്കും. അലമാര തുറന്നാൽ കിടക്ക നിവർത്തിട്ട് അതേൽ കിടക്കാം. അല്ലാത്തപ്പോൾ കിടക്ക മടക്കി വെക്കാം. എല്ലാ എപ്പാട്ടുമെന്റിലും സോഫാസെറ്റുകൾ ഉണ്ട്. കൂടാതെ അത്യാവശ്യത്തിനുള്ള മേശയും കസേരകളും കിട്ടും. കുട്ടികളുമായ് മുകളിലുള്ള എപ്പാട്ടുമെന്റിൽ താമസിക്കുന്നവർ അവരുടെ കുട്ടികളെ നിയന്ത്രിക്കേണം. കുട്ടികൾ ചാടുകയോ മറിയുകയോ ബഹളം വെയ്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ അതിന്റെ നേരേ താഴെ താമസിക്കുന്നവക്ക് ഭയങ്കര ഉപദ്രവമായിരിക്കും. അവർ പരാതി പറഞ്ഞാൽ കൂടുതൽ പ്രശ്നമായാൽ എപ്പാട്ടുമെന്റ് മാറണമെന്നു മാത്രമല്ല; അങ്ങിനെയുള്ളവക്ക് വേറേയാരും എപ്പാട്ടുമെന്റ് വാടകക്ക് കൊടുക്കത്തില്ല. കേരളത്തിൽ സ്വതന്ത്രമായ് കയ്യും കാലും വീശി നടന്നതുപോലെ, തോന്ന്യാശമായ് ജീവിക്കാൻ പറ്റത്തില്ല. ഇത് രാജ്യം വേറെറാണ്. മാനം മര്യാദയ്ക്ക് താമസിക്കേണ്ടവക്ക് സുഖമായി ജീവിക്കാം. അല്ലാത്തവർ വേറേ സ്ഥലം നോക്കിക്കോണം.